

Scheepspraet

Personeelsorgaan van HERNESSEROORD
1^e jaargang no.1 november 1973

INHOUD

TEN GELEIDE.....	3
HOE ZAL HERNESSEROORD ER UIT GAAN ZIEN?	3
EINDELIJK IS HET DAN ZOVER!	5
DANK	6
BEDANKT	6
EEN WAAR VISSERVERHAAL.....	6
ZEEUWS MOPJE.....	9
DE INTRODUCTIEDAG.....	9
BRANDPREVENTIE	11
VOETBALWEDSTRIJD	12
GELDLeningen	12
SALARISAANPASSING	13
REGELING ZIEKMELDING	14
NIEUWE VERLOFREGELING	14
HET OLIGOFRENE GEDRAG	14
MIJN GEBED	15
BRIEVEN VAN OUDERS.....	16
PRIJSVRAAG.....	17
SCHEEPSPRAET	19
KENAVOND.....	20
LOEREN NAAR CELLEN	21
STRANDWANDELING.....	21
PIMMETJE PUZZELMANS.....	21
MONSTERROL	23

TEN GELEIDE

Volgaarne voldoe ik aan het verzoek bij het uitkomen van deze eerste aflevering van SCHEEPSRAET een voorwoord te schrijven.

In de afgelopen tien jaar is er vaak gesproken en geschreven om te komen tot realisering van wat we nu "Hernesseroord" noemen. Veel werk is er verzet door een onnoemelijk aantal mensen om dit complex van gebouwen in deze moderne vormgeving te doen verrijzen.

Informatiebulletins zijn uitgegeven om een brug te slaan tussen omgeving en ons nieuwe tehuis.

Verblijvend is dat er thans vanuit de medewerkers een orgaan voortkomt dat informatie geeft over het leven van Hernesseroord, hieronder versta ik alles wat er gedaan wordt door allen in het belang van de aan onze zorgen toevertrouwde personen.

Onverschillig op welke plaats we staan om mee ter werken, moeten we ons met de totale persoonlijkheid inzetten om waar te maken, dat Hernesseroord een plaatsvervangend tehuis is en blijft.

Hoe groter de openheid en hoe breder de contacten tussen de ouders enerzijds en de medewerkers anderzijds, des te beter zal onze opdracht slagen.

Het verheugt mij, dat de samenstelling van de redactie zodanig is, dat deze mogelijkheden aanwezig zijn.

Van het meelevende en de medewerking van de Bestuurscommissie kunt U verzekerd zijn.

Van ganser harte hoop ik dat dit orgaan zal mogen bijdragen tot het volbrengen van onze gezamenlijke opdracht.

J.L.W. Wessels Boer, Voorzitter Bestuurscommissie

HOE ZAL HERNESSEEROORD ER UIT GAAN ZIEN?

Bij een inleidend artikel voor een nieuwe krant, een nieuw personeelsblad voor medewerkers van een nieuwe inrichting, zou men kunnen schrijven over het uiterlijk van Hernesseroord, over de aanleiding om een krant te stichten en over de te communiceren onderwerpen via een personeelsblad. Men ontkomt er echter even min aan te overpeinzen wat de eerste levensmaanden van Hernesseroord voor een ieder hebben betekend. We zouden vervolgens een poging kunnen wagen om een antwoord te geven op de vraag: "Hoe verder Hernesseroord?" en "Van wie moet Hernesseroord worden?".

Alle medewerkers van het eerste uur, en niet in de laatste plaats de ouders van het eerste uur, realiseren zich dat de eerste maanden van Hernesseroord gekenmerkt zijn geweest door een moeizaam begin, door dikwijls onvoldoende personeel en zeker onvoldoende geschoold personeel - tot welke categorie een ieder van ons zich zou kunnen rekenen - en door veel al onvoldoende outillage.

De aanloopfase werd dan ook dikwijls gekenmerkt door versnippering van de aandacht van alle personeelsleden en de noodzaak om inventief te zijn en te kunnen improviseren. Rust en ontspanning waren er zeker niet voldoende.

Met waardering konden we vaststellen dat desondanks ieders persoonlijke inzet ongekend groot is geweest, vooral de inzet om te komen tot een goede werksfeer, tot prettige relaties met elkaar, tussen mensen die elkaar niet kenden en nog volledig op elkaar moesten leren inspelen. Iedere categorie medewerkers, om het even behorend tot de administratie, technische dienst, huishouding of verzorging en verpleging etc. droeg onder moeilijke omstandigheden zijn steentje ertoe bij. Met enthousiasme hebben we die start gemaakt, met enthousiasme hebben we opbouwend kritisch getracht de sfeer rondom de pupillen steeds aanvaardbaarder te maken en de leefbaarheid rondom onze pupillen te verhogen. Iedere dag was als het ware een uitdaging om het beter te doen dan de vorige en om nieuwe dingen aan te durven.

De moeilijkste momenten beleefden we zonder twijfel als ons geduld al te lang op de proef werd gesteld.

Het is, als ik dit zo schrijf, echter allerminst mijn bedoeling onszelf nu toestemming te geven ons op de borst te slaan en tevreden te zijn met de situatie. Het is te vroeg om het opbouwend kritisch begeleiden van elkaar te

staken en verder het succes maar af te wachten. We zullen ons voortdurend moeten realiseren, dat we samen, met zijn allen, verantwoordelijkheid dragen voor het wel en wee van onze pupillen. Dit zal dagelijks een grote mate van aanpassingsvermogen en van soepelheid van onszelf vragen. Wie zijn echter die "samen" en zijn het wel "Onze" pupillen?

Wij, alle personeelsleden van Hernesseroord, zullen ons moeten realiseren dat het geluk, het wel en wee, en vooral het welzijn van de kinderen slechts dan optimaal zijn als we onszelf voortdurend en dagelijks bewust zijn van de sfeer waarin onze kinderen moeten gedijen. Hierop oefent een medewerker er van de administratie, of van de technische dienst of van de huishouding of van de verpleging even veel invloed uit. De sfeer maken we gezamenlijk, maken we onderling. Voor een zeer groot deel ook zult u verzorgsters en verzorgers die sfeer mede bepalen door Uw liefde voor de kinderen, uw overgave, en uw verzorgen en zorgen voor.

Tegelijkertijd gebiedt ons de werkelijkheid te erkennen, dat we eigenlijk in de eerste plaats de verzorging van de kinderen slechts hebben "waar te nemen" van de ouders. Ouders - dat dient u te bedenken - die veelal Hernesseroord in eerste instantie niet bewust hebben gekozen, voor wie Hernesseroord onbekend was, voor wie de uitgangspunten van Hernesseroord en de gehanteerde werkvormen, laat staan de doelstellingen, nog vreemd waren. Voor iets wat vreemd is ontstaat een muur, en de wonderlijke situatie kon zich voordoen, dat vanaf het begin van het bestaan van Hernesseroord waar zoals men zou zeggen nog geen muren zouden kunnen zijn - toch al direct muren gesloopt moesten worden.

Naar mijn mening behoort het tot onze allereerste taak er voor te waken dat "muren" ontstaan. Het is onze gezamenlijke taak ouders te doen participeren in het "gebeuren" op Hernesseroord. Wij en de ouders zullen moeten leren wennen aan de gedachte van participatie; wij en de ouders zullen ons voortdurend moeten realiseren dat wij hetzelfde doel dienen. In het centrum van onze bedoelingen staat onze pupil, de pupil van ouders en ons samen.

Alleen openhartige informatie van het dagelijks gebeuren kan een gevoel van onzekerheid bij ouders wegnemen. Alleen dan kunnen ouders met ons deelgenoot zijn in de opvoedkundige ontwikkeling van onze pupil. Alleen dan kunnen ouders het gevoel behouden dat zij in de plaats van en over hun kinderen volwaardig kunnen meepraten; kinderen die hun eigen zegje veelal niet kunnen doen, noch over hun eigen leven, noch over hun eigen verzorging, hun opvoeding en hun ontwikkeling. We willen ouders de mogelijkheden geven zich in te leven in de inrichting, hen mee te laten werken op een afdeling en hen de sfeer, die u

goeddeels bepaalt, te laten proeven. Van iedere medewerker, nadrukkelijk "iedere", verwachten we aldus dat hij of zij een directe communicatieve schakel met ouders kan vormen.

We verwachten van geen Uwer dat dit feilloos zal verlopen. We realiseren ons dat zowel ouders als uzelf een niet eindigend leerproces zullen doormaken. Ten opzichte van de overige personeelsleden komen de verzorgers en verzorgsters dan in het voordeel. Want het is onder andere hierom dat we in de cursus voor hen niet alleen passieve kennis en uit het hoofd te leren boekjes willen aandragen; nee, het zal u duidelijk zijn. Dat wij meer waarde hechten aan het aandragen van actieve kennis welke u door eigen onderzoek kunt verkrijgen, en dat wij extra aandacht willen besteden aan het verhogen van uw eigen "zelfredzaamheid" om de bovengeschetste delicate taak te kunnen uitvoeren. Niettemin verwachten we van U allen, medewerkers van Hernesseroord, dat u zelfverworven oordelen zult krijgen, dat u origineel en beweeglijk zult blijven. We vragen u om te willen meedenken over alles; we horen graag uw inbreng en houden er rekening mee. Hernesseroord wil zich graag gedragen weten door allen die bij het dagelijks leven van haar pupillen betrokken zijn: dat zijn ouders en personeelsleden samen, evengoed als maatschappelijke organisaties en de bevolking.

We willen steeds blijven zoeken naar vormen van behandeling en begeleiding die zo gedifferentieerd mogelijk zijn, waarbij we ook de mogelijkheden die de maatschappij biedt zoveel mogelijk willen benutten.

We zullen dit alleen kunnen verwezenlijken als we ons sociale klimaat en onze organisatiestructuur zo open mogelijk houden, waarbij we een optimum aan overlegsituaties zullen moeten creëren, opdat datgene wat u denkt en wij denken elkaar bereikt. We zullen dus veel met elkaar moeten praten. Ik wil hier echter meteen aan toevoegen dat het met elkaar praten en het communiceren helaas beperkingen kent en dat zeker niet iedere communicatie voortdurend vrijblijvend kan zijn. We zullen ook moeten handelen en onze taak zo goed mogelijk waarnemen rondom de pupillen de in het centrum staande behoeften van die pupil.

Er zal echter in de organisatievorm ruimte moeten zijn om te evalueren en steeds te kunnen bijsturen. Laat ons echter in een organisatievorm vooral de lotsverbondenheid tot uitdrukking trachten te brengen, die bestaat tussen ouders en personeelsleden van Hernesseroord; een verbondenheid die gekenmerkt is door een nauwe innerlijke geestelijke betrokkenheid bij de pupil.

Dat is naar mijn smaak, medewerkers van het eerste uur, de uitdaging die ik op u over zou willen planten . Zo moet Hernesseroord er uiteindelijk uit gaan zien; eerst dan kan Hernesseroord werkelijk van ons allen zijn. Voor het welslagen hiervan is de sfeer bepalend en niet de buitenkant van Hernesseroord.

Dr. G.A. Roelofs

EINDELIJK IS HET DAN ZOVER!

In juli, onverwachts, met een fikse duw te water gelaten. Helaas zonder de gebruikelijke champagne, maar met een flinke dosis enthousiasme van de redactieleden van het eerste uur.

Onmiddellijk werden plannen gesmeed en met de voorbereidingen begonnen. Helaas verstoorde het verlof van een ieder, in verschillende periodes, ons tempo en werd het uiteindelijk half september voordat definitieve stappen genomen konden worden.

Sindsdien voeren we niet altijd voor de wind en moesten we enige stormen trotseren. Gelukkig na enige S.O.S. signalen kwam er een reddingsbrigade, die nieuwe energie in ons schip blies.

Ten lange leste voeren wij veilig de haven binnen, zodat wij aan ieder onze wederwaardig heden in de vorm van ons "SCHEEPSPRAET" kunnen vertellen.

Namens de Redactie dank ik een ieder, o.a. de ouders van de pupillen, die ons hun reactie stuurden, die zijn medewerking aan onze "Primer" heeft verleend, zowel in de vorm van het inzenden van kopij als op enig andere wijze. Ik hoop, dat het lange uitblijven van het eerste nummer geen invloed zal hebben op schrijflustige medepersoneelsleden.

Het eerste nummer is, wat inhoud betreft erg gevarieerd en de vaarrichting is nog niet duidelijk bepaald. Omdat wij voor ons eerste nummer voldoende kopij binnenkregen konden wij zelf nog enige ideeën in petto houden, waarvan U na een volgende reis dan weer kunt genieten.

Over de naam

"SCHEEPSPRAET" is een klaagzang, van Constantijn Huygens, die treurt bij het graf van Prins Maurits. Het is min of meer een lofzang, die hij houdt op de wijze waarop de Prins "de vrije schepen van de Sevenlandtsche buert heeft gestuurt" (buert = de Zeven Verenigde Nederlanden).

Daarnaast verwelkomt hij Prins Frederik Hendrik ("moy Heintgie") en verwacht dat deze het Roer even goed kan hanteren als zijn broer.

Van dit gedicht kunt U elders in de krant genieten.

Een vergelijking van het gedicht "SCHEEPSPRAET" met ons huidige personeelsorgaan gaat enigszins mank, daar wij niet kunnen spreken van een verleden, en een opvolger.

Wij hebben de naam enigszins aangepast aan de namen, die bij de prijsvraag voor de gebouwen, uit de bus kwamen, en die allen uit de scheepvaart voortkwamen.

Wat wij als doelstelling voor ogen hebben is een blad uit te geven, voor onze personeelsleden en geïnteresseerden, waardoor wij trachten een communicatiemiddel te zijn tussen:

- Directie en personeelsleden;
- Personeelsleden onderling, o.a. door verslagen, mededelingen en dergelijke van onze PeeVee;
- door het geven van informatie op verschillende terreinen, o.a. van salarisadministratie en personeelszaken, welke voor een ieder van nut kan zijn;
- Last but not least willen wij de ouders van onze pupillen gelegenheid bieden om desgewenst hun kopij in te zenden.

Tenslotte hopen wij, met allen die ons dit reeds in onze eerste uitgave toewensen, op een goede vaart en steeds een behouden thuiskomst.

Namens de Redactie,
Mevr. Th.G.E.M. v.d. Boogaerdt-van Koppen
Hoofd – redactrice

REDAKTIELEDEN
Mej. P. Doornheim

Mej. Drs. B.J.C. Rabijns
Mej. H. Vogelaar
Dhr. I. Funcke
Dhr. J. Kok

DANK

Aan Mevrouw v.d. Ham uit Dirksland voor het mooie dekentje;

Aan de heren v.d. Valk en Koert uit Middelharnis voor de parkiet;

Aan de heer Arensman uit Nieuwe-Tonge voor het marmotje;

Aan Mevrouw Moyaart uit Ooltgensplaat voor de zwarte dwergbiggen.

BEDANKT

JOKE, WILLY, NETTY, INEKE, ELS, WIM, HANS en anderen voor jullie spontane hulp bij het uittypen van kopij voor de krant.

DE REDAKTIE

EEN WAAR VISSERVERHAAL

Het was een dag goed weer, het zonnetje liet zich af en toe zien tussen de wolken de temperatuur was heerlijk en twee personen maakten zich klaar om een hele dag te gaan vissen. Zaterdag morgen 4 augustus verzamelden de heren hun vistuig en waren 8.30 uur op de afgesproken plaats in een nieuwbouwstraat met een mooie naam te Nieuwe-Tonge.

Wie waren toch die twee stoere vissers die op hun vrije dag al zo vroeg uit de veren kwamen om te gaan zoeken naar iets, dat ze nog nooit gezien hadden? De één houdt zich bezig met het klaarmaken van allerlei etenswaar om de groei er in te houden bij de inwoners van "Hernesseroord"
We noemen hem verder Dhr. A. De andere is iemand die zich een weg tracht te banen door allerlei bonnen en vrachtbrieven en die de producten op slaat en uitdeelt. We noemen hem verder Dhr. V.

Nadat de hengels en alles wat nodig is voor zo'n dag overgeladen waren in één auto en de "boot" op het imperiaal was vastgesnoerd, reden we richting Oude-Tonge om eerst wat aas te spitten, want dat is nu eenmaal nodig bij deze sport.

Goed en wel op de buitendijk aangekomen; oh, wat een schrik, alles water. Je zou zeggen daar moet je toch blij mee zijn, want om te vissen heb je water nodig, maar zonder pieren begin je niets. Na enig overleg zei V.: "Op naar Bruinisse, daar weet ik goed aas te koop".

Zo gezegd, zo gedaan. Op het adres aangekomen kregen we de mededeling: "Pieren hebben we niet, maar wel zagers". Wij dachten al, wat heeft de T.D. daar nou mee te maken. Het bleek al ras, dat het een soort aas was, waarvan voor gebruik eerst de kop moest worden afgesneden, want anders hapte de vis niet toe. Na nog meer goede raadgevingen van de daar aanwezige stamgasten te hebben aangehoord (en het gebruik van een pilsje) reed men richting de haven om van daaruit met de "boat" het ruime sop te kiezen.

Al snel was de baat te water gelaten. De motor was spoedig gemonteerd en nadat alles was ingeladen kreeg V. van A. de uitnodiging om plaats te nemen voorin, maar ze hij, plat op 't gatje op de bodem want anders maken we water.

We zaten..... wat een gezicht moet dat geweest zijn; ± 50 kg materiaal en ± 160 kg mensen in een "wasteil" want veel groter was de boot echt niet.

We dreven nog ± 8 à 10 cm boven het water. De motor, 1½ PK, te zwaar voor deze "zeepkist" draaide zeer zacht, want anders liep het vaartuig vol met

buiswater. Eindelijk werden de foedralen geopend. V. zag tot zijn schrik, dat hij een strandhengel bij zich had van 3m lang. Wat moet je daar nu mee in een "boat" van 1m breed. A. zou aanzien aan de andere kant van de boot, die \pm 2m lang is.

Wie de eerste brul gaf is mij niet bijgebleven, maar wat we zagen was door beide heren nog niet veel gezien op binnenwateren; nl. de vis sprong boven water en wat ons later werd gezegd bleken dit herders te zijn (een soort vis, die erg smakelijk is). Wat nu te doen? Onze zagertjes, althans stukjes er van, lagen aan een haakje op de bodem en de vis zwom boven.

V. had nog een dobber en een simmeltje in zijn tas, dus werd dat klaargemaakt en buitenboord gebracht.

Na ongeveer een uur, waarin wij af en toe onze hengels op haalden en dan mistroostig constateerden dat de krabben zich alweer te goed hadden gedaan aan ons aas, zei A.: krabcocktail is wel heerlijk, maar hier zie ik ze liever niet dan wel, hetgeen V. triest beaamde, want hij zag het duur betaalde aas (f 8,-/ons) langzaam maar zeker minder worden zonder één vis te vangen. Toch kon A. niet na laten om mee te delen dat we niet veel moesten vangen, anders werd de "boat" te zwaar belast, die op dat moment toch al zeer duidelijk naar voren kwam toen V. zijn 90 kg wilde verzetten en tegelijk een boeggolf van een passerende oorlogsbodem (in onze ogen) ons bootje flink te keer liet gaan. Bij nader inzien was die oorlogsbodem een collega met een wat grotere vlet.

De lucht werd dreigender en de eerste regendruppels meldden zich. Ook de wind liet zich niet onbetuigd. Daarom werd het voorstel van A. aangenomen om de wal op te zoeken, voordat de voeten nog natter zouden worden.

Dit keer was het zeggen gemakkelijker dan het doen, want als je met hoog water een boot laat zakken, valt het niet mee op die zelfde plaats met laag water terug te komen.

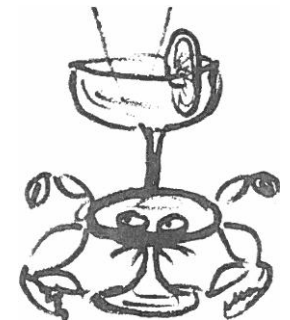
Eindelijk een geschikte plaats gevonden op de werf van "Bru". Toch moest A. zijn schoenen en sokken uittrekken om via het kille water het bootje met inhoud aan de kant te trekken. Na een kwartier was alles weer opgeladen en de **Doe Alles Feilloos** stond weer gereed om ons naar elders te brengen.

V. wist wel een geschikt plaatsje om van de kant te vissen. Maar eer we daar naar toe gingen werd eerst de dorst gelest in 't Veerhuis. Daar kregen we nog enkele waardevolle inlichtingen van echte oude, door de pekelen en jenever verrimpelde vissers, die volgens onze waarnemingen geen ruwe zee meer nodig hadden om toch schommelend thuis te komen.

Vol goede moed en hoop gooiden we \pm 1 uur onze werphengels uit in 't Zijpe, waar het enorm druk was met vrachtaarders en sportvliegtuigjes, die moeite hadden om met hun motorgeronk boven het klotsen van de golven uit te komen. Rustig graasden enkele koeien achter ons aan de buitendijk. Het was heerlijk om stil te staan turen naar het topje van de hengel, die rustig heen en weer schudde door de druk van de wind en de drang van de golfslag van het water en met af en toe een kort rukje van één of andere krab.

Tot op een gegeven moment V. zijn hengel flink te keer ging en op deskundige wijze werd aangeslagen en ingedraaid, maar ach arme V. Door de grote hoeveelheid stenen (want we zaten op een strekdam) kwam het tuigje vast te zitten en brak het af. Deze ramp was vlug verholpen en onder de grijnzende blik van A. gooide V. voor de zoveelste keer in.

Intussen voegde een derde visser zich bij ons op het strekdammetje met de vraag: "Gaat het heren?". We zeiden een beetje ontmoedigd: "Met de krabben gaat het uitstekend, want ze vreten al ons aas op, dus we hebben geen vis. Vol verwachting keken we naar onze collega, toen hij ging inhalen, want stel je voor, dat hij wel vis zou hebben. Het resultaat was een krab, wat voor ons een opluchting was. Maar intussen raakten we door ons aas heen en A. ging vol goede moed een paar honderd meter verder, gewapend met riek en plastic zak, op zoek naar zagers, maar o wee, niets te vinden. Onze collega merkte onze nood en was zo goed om een zager af te staan, zo groot dat we er wel 3 keer van konden aanzien, met de waarschuwing: "Laat de politie je niet zien als je aas spit, want dat mag hier niet, dat kost je f 250,- boete", stak hij zijn

riek tussen de stenen in de grond en bracht prachtig aas boven, die we van hem kregen.

Vol moed (dat heeft een goede sportvisser altijd) gooiden we opnieuw in met de kreet "op hoop van zegen". En jawel..... V. haalde op na een trilling in zijn hengel en begon met kracht te draaien. Dat moest wel iets bijzonders zijn, zo zwaar ging het.

Intussen krijste A.: Ook ik heb beet en wat gaat dat zwaar! V. riep : "Volhouden joh" In zijn spontaniteit riep hij uit: "Misschien wel tien krabben", omdat we intussen al hadden afgesproken wie de grootste en de meeste krabben zou vangen. Maar o wee, we bleven draaien totdat beide tuigjes te zien waren. En wat een pech, ze zaten in elkaar.

We brulden het uit van het lachen en lieten ons vallen op de visstoeltjes, waar A. doorheen zakte, omdat zijn gewicht schijnbaar te zwaar was voor de bekleding.

Nadat een kwartier verstreken was hadden we de haakjes uit elkaar, want welke visser pakt zijn mes en gaat snijden!

Opnieuw was het lood, de haakjes met vers aas uitgeworpen in de golven, toen onze collega stopte en zei: "'t is geen d....., morgen zien we wel weer", we wuifden hem hartelijk uit en bedankten hem nogmaals voor de malse zagers. Opeens dacht V. "Hoe moet ik thuis komen zonder vis", want wij zagen het ook niet meer zitten, toen zijn oog viel op de duizenden krukels (aliekruiken) die er lagen en met Jobs geduld raapte hij één voor één het voor hem kostelijke eten op en deed ze in een inmiddels leeg gegeten plastic zak, later geassisteerd door A., die vroeg welke eetbaar waren en als antwoord kreeg hij " Raap maar op wat je ziet, want ik en mijn gezin zijn alleseters".

Inmiddels sloeg de klok half vijf en we haalden met een uitgerust gemoed de hengels in en schudden de laatste krabben eraf met de gedachte: we hebben jullie vandaag goed te eten gegeven en in de verbeelding zag je ze liggen, vetgemest door twee argeloze vissers, in een heerlijk klaargemaakte krabcocktail. Op de terugweg bespraken we nog wat voor nut deze dag had. De conclusie van beide heren was: "Heerlijk" zo'n dag in de natuur, prettige ontspanning en men leert elkander goed kennen.

Met dat prettige gevoel en helemaal ontspannen durfden we toch weer terug in de werkelijkheid, tevreden en voldaan.

De volgende keer gaan we weer. Wie gaat er mee?

J.L.V.

jullie vandaag goed te eten gegeven en in de verbeelding zag je ze liggen, vetgemest door twee argeloze vissers, in een heerlijk klaargemaakte krabcocktail. Op de terugweg bespraken we nog wat voor nut deze dag had. De conclusie van beide heren was: "Heerlijk" zo'n dag in de natuur, prettige ontspanning en men leert elkander goed kennen.

Met dat prettige gevoel en helemaal ontspannen durfden we toch weer terug in de werkelijkheid, tevreden en voldaan.

De volgende keer gaan we weer. Wie gaat er mee?

J.L.V.

De Personeelsvereniging heeft f 400,- beschikbaar gesteld aan de visclub voor de aanschaf van hengels.

Nieuwe leden zijn nog hartelijk welkom en kunnen zich opgeven bij:

D. Arensman

K. Bak

C. Vogelaar

De hengels kunnen tegen een kleine vergoeding door alle leden van de PeeVee gehuurd worden.

ZEEUWS MOPJE

De meest succesvolle visser van Nederland kunt U vinden in Katsveer op Zuid-Beveland.

Daar, op de oude steiger, waaraan vroeger de veerboot naar Zierikzee aanlegde, voert hij al liggend op zijn buik - met hamer en nijptang zijn bedrijf uit.

Maar hij vertikt het te vertellen hoe het lapt, tenzij U het aldus aanpakt. "Wat doe je daar?"

"Vissen".

"Met een hamer en een nijptang?"

"Jazeker, met een hamer en een nijptang. "Hoe gaat dat?". "Vertel ik niet".

Op dat moment moet hem een tientje aanbieden, want dan kan het zijn, dat hij zijn geheim prijs geeft. Hij zal U dan vertellen:

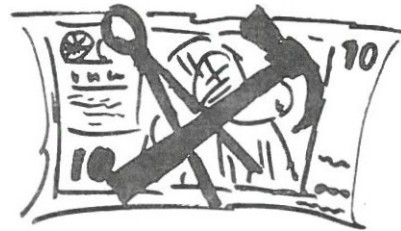
"Nou kijk", ik wacht rustig af tot er een vis langskomt".

En als U dan ongeduldig vraagt: "Nou, en dan?"

Hij zal U dan antwoorden: "Ik pak die vis met een nijptang en sla hem dood met de hamer".

Verbaasd zult U vragen: "Vang je op die manier veel?"

Zijn antwoord luidt: "Nou een tientje of tien- twaalf per dag".

Indien er minstens 50 enthousiaste "zeilers" zich aanmelden bij de secretaris van de Personeelsvereniging – de heer K. Hogchem – kan worden overgegaan tot de aanschaf van een zeilboot:

Vergeet U niet dat er altijd ¼ van de "zeilleden" onder zeil ligt, ¼ dienst heeft, ¼ thuis is of cursus heeft.

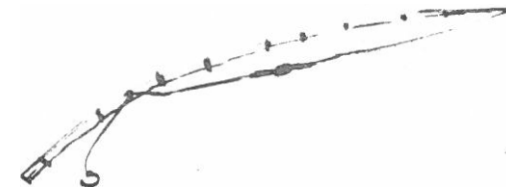
U behoort vanzelf tot het laatste kwart, zodat U praktisch altijd kunt zeilen.

De deelname aan de zeilclub komt op slechts één tientje per maand. Minimaal lidmaatschap: één jaar.

De secretaris van de P.V.

Wist U dat de heer Van Prooyen 's avonds naar sleutels vist, en meestal achter het net.

Wie kan hem aan het juiste aas helpen?

DE INTRODUCTIEDAG

Iedereen werd tussen 9 en 10 uur verwacht ('s morgens) Omdat niet iedereen tussen deze tijd aangekomen was liep alles een beetje uit.

In het restaurant werd iedereen verwelkomd door een zekere Mej. Rabijns. Natuurlijk moest er even rondgekeken worden en toen vroegen sommige mensen zich af of mej. Rabijns een Brabantse of Belgische was.

Algauw mochten we onze kamers zien. Voordat we op de kamers aangeland waren hadden de meesten pijnlijke voeten van het vele lopen. Maar ja. Het was lente en de bloemetjes waren rood en de boompjes waren groen en ik had zo'n mooie jurk aan (lange broek).

Het duurde even voordat we wisten welke kamer we kregen. Meneer Baart maakte zich nogal druk, omdat er geen sleutels van de kasten waren. Later bleek dan ook dat en kast en deur dezelfde sleutel hadden. (Maar ja. Meneer Baart is nogal vergeetachtig).

Nadat we allemaal uitgekeken waren op onze kamers moesten we weer vlug terug, omdat we een toespraak kregen. Na de toespraak moesten we ingeschreven worden, wat nogal lang duurde. Maar ja, wat wil je. Het was lente en de bloemetjes waren rood en de boompjes waren groen en ik had zo'n mooie broek aan.

We mochten ook zoveel papieren invullen dooozzzen vol. En dan was het eindelijk twaalf uur, lekker eten, het werd tijd want alleen koffie was wat te weinig van het goede. Nou

koks jullie hadden die dag wel één streepje voor, omdat het zo lekker was.

Na het eten was het een opluchting dat we die dag niet hoefden af te wassen. En dan in te denken dat het altijd zo zal zijn.

Na het eten mochten we naar het magazijn, kleding uitzoeken en passen. Het was me daar ook een beetje benauwd hoor. Maar ja, het was lente en de bloemetjes waren rood en de boompjes waren groen en ik had zo'n mooie broek aan. Het was wel moeilijk de juiste maat te vinden. Bovendien moest iedereen uren wachten voordat er zomen in rokken en broeken gelegd konden worden.

Het gezicht van Marjan ging dan ook steeds meer naar haar tenen hangen, zodat haar bril te klein werd. Maar ja, het was lente en de bloemetjes waren rood en de boompjes waren groen en ik had ook zo'n mooie broek aan. Zo gebeurde het dan ook, dat de volgende dag iedereen in eigen kleding rondliep.

Het is wel een pluspunt geweest voor Hernesseroord dat er een goede introductiedag is geweest. Niet alleen voor ons, maar ook voor onze ouders en anderen die meekwamen.

Mientje (Marga Jansen)

WIST U DAT?

- De sleutels op 1 augustus "in de soep liepen"?
- Mientje een mooie jurk (broek) aanhad tijdens de introductieweek?
- De opnames voor K.P. ('t Kofschip) op 8 oktober jl. begonnen zijn?
- De T.D. in geval van nood aardappelen met een bijl schilt?

BRANDPREVENTIE

Dinsdagavond 21/8

Daar zaten we dan in de koffiekamer ietwat zenuwachtig te wachten op de dingen die gingen gebeuren: ons aller welbekende heer Van Prooijen zou ons inwijden in de geheimen der brandbestrijding. Zodra hij aanwezig was gingen we naar het leslokaal waar deze onofficiële les begon.

Onze brandprevent (U kent dat wel van de 3 O's), begon, na iets verteld te hebben over diverse brandweerkorpsen in de omgeving, een driehoek op het bord te tekenen met daarbij de middelen die nodig zijn om brand te krijgen. Dat zijn, zoals U allen nu wel zult weten, ten eerste materiaal, ten tweede goede ontbrandingstemperatuur en ten derde O^2 (zuurstof). Hierna werd gevraagd wat je weg moest laten om geen brand te krijgen. "Zuurstof" werd meteen door een intelligente jongedame geroepen. Zij had hiermee natuurlijk gelijk. De enige moeilijkheid was dat wij zonder zuurstof niet kunnen ademen, en dus ook geen brand kunnen blussen.

De tweede factor: materiaal, was ook niet weg te denken omdat in een gebouw altijd wel iets brandbaars aanwezig is. Het juiste antwoord op de vraag moest dus zijn: een goede ontbrandingstemperatuur. Onze brandbestrijder maakte hierop de aanmerking dat er geen peuken in volle prullenbakken gegooid mochten worden en dat we niet in bed mochten roken. Dit lijkt mij inderdaad een aanbevelenswaardige gewoonte.

Een grondregel bij brand is: "Men kan deze blussen met een glas water". Deze zin werd door onze brandbestrijder meermalen gezegd. Volgens ons is dit een stelregel die ten zeerste te betwijfelen is. Wij laten de lezer zelf over deze kwestie denken wat hij wil.

Na dit zeer leerzame praatje ging onze brandbestrijder door met het laten zien van brandblusapparaten. Dit zijn instrumenten die erg handig zijn om er een brand mee te blussen (over de inhoud zullen wij niet uitweiden inlichtingen dhr. van Prooijen). Wij kunnen wel met zekerheid zeggen dat er beslist geen sterke

drank in zit. Met deze apparaten moesten we oefenen, hetgeen met wat gelach en geplaag vergezeld ging.

Na deze oefeningen werd ons voorgedaan hoe we en bewusteloze weg moesten slepen. Dhr. Buyse en dhr. Funcke waren het haasje. Zij moesten zich bewusteloos houden en op bepaalde manier weggesleept worden. Ik moet u voor de goede orde wel meedelen dat dit echt niet is aan te bevelen.

Ook de brandslang werd uitgerold, hetgeen een of andere jonge dame met een nat pak moest bekopen. Nu de werkelijke brandbestrijding: onder zeer moeilijke omstandigheden (harde wind) werd een vuur geblust met de beide brandblussers.

Men neme hier voor eerst een stapel hout, wat dieselolie en een aansteker. Na deze ingrediënten te hebben bekomen maakt men vuur (dit ging wat moeilijk). Hierna werd het vuur demonstratief enige malen bijna geblust om daarna weer aangewakkerd te worden om dan wéér te worden geblust.

Eindelijk volgde de definitieve blussing.

Dit was het slot van een erg leerzame en nuttige avond. Bedankt mijnheer Van Prooyen, en tot de volgende keer.

Ido

Daar onze monsterrollen op waren hebben wij ons beperkt tot het noemen van "nieuw aangemonsterden" tot 1 oktober 1973.

In onze volgende uitgave zullen zij, die per 1 oktober of later hebben aangemonsterd, op de "Monsterrol" verschijnen.

De Redactie

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden stukken al of niet te publiceren.

Voor gepubliceerde kopij van Directie, Personeelszaken/Salarisadministratie, Personeelsvereniging en ouders draagt de Redactie geen verantwoording. De Redactie

VOETBALWEDSTRIJD

Voetbalwedstrijd Melissant – Hernesseroord

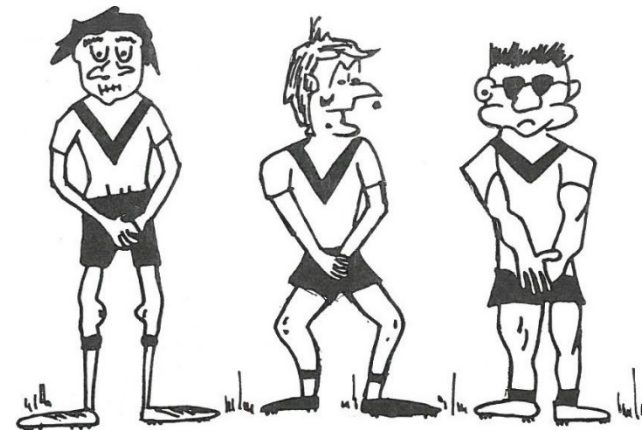
15 augustus jl. trad voor de eerste maal een voetbalelftal van Hernesseroord binnen de witte lijnen. Door bemiddeling van onze magazijnbeheerder de heer Vogelaar werd de voetbalploeg van Hernesseroord uitgenodigd om in Melissant tegen de plaatselijke voetbalvereniging "de strijd" aan te binden. Op het publicatiebord in het restaurant werd aangekondigd met welke spelers Hernesseroord in het veld zou komen. Helaas bleek later dat de capaciteiten van sommige spelers wel wat overdreven waren, maar dat gebeurt in het Europacup voetbal ook wel en het zal niemand bevreemd hebben. Het was die dag uitstekend weer en een grote schare supporters vergezelde de ploeg. Dat bleek achteraf maar gelukkig want keeper Kerpel had vele mensen nodig om de doelpunten te tellen. Zelfs zijn medespelers o.a. Bakelaar en Buyse presteerden het om hem te passeren. Maar daar het aantal doelpunten toch in de dubbele cijfers liep viel zo'n doelpuntje in eigen doel niet op. Gelukkig werd de eer voor Hernesseroord nog door twee fraaie goals gered. Het bouwende werk op het middenveld kwam op naam van de heer Storm al leek het er in de tweede helft op dat hij in de vorstverlet zat. Grote bewondering ging er ook uit naar het spel van onze smaakmakers, de heren Arensman en Sala, al moesten we stellen dat de bal behandeling aanmerkelijk minder was dan de behandeling van het keukengerei. Kortom het elftal deed wat het kon (en dat was helaas niet veel).

En het werd daarbij gesteund door de technische- en tactische aanwijzingen van de heer Van Sluys, die samen met Dr. Roelofs op dit "grote" sportgebeuren afgekomen was.

Het mocht echter niet baten, Hernesseroord leed een zware nederlaag, maar de stemming in de ploeg had er niet onder geleden en het publiek en spelers waren het er over eens dat deze avond voor herhaling vatbaar was.

Barend Bakelaar

Op het achterblad van de weekbrief van Sateliet, dat ook dames in zijn voetbalgelederen heeft, stonden boven- en onderstaande poppetjes getekend. In een bijschrift stond: "Aangezien de heren tegenwoordig een lange haardracht hebben is het verschil tussen dames en heren wel eens moeilijk te constateren. Bij een vrije trap op het voetbalveld is het verschil echter duidelijk te zien" Boven een "muurtje" van heren, onder van de dames.

GELDLeningen

Regeling inzake het verstrekken van geldleningen aan personeelsleden, bestemd voor het aankopen van een eigen woning.

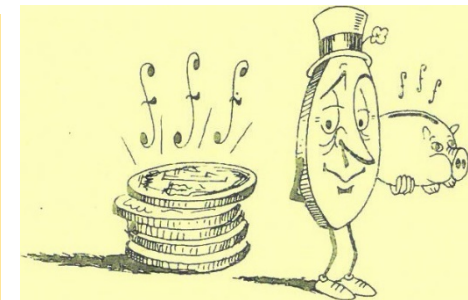
1. De geldlening moet bestemd zijn voor de aankoop van een woning die door de betrokkene zelf voor permanente bewoning betrokken wordt. Voor verbouwing van een reeds eerder verkregen woning is deze lening dus niet mogelijk.

2. De regeling is van toepassing op personeelsleden die in volledig dienstverband werkzaam zijn, met uitzondering van:
 - a. personeelsleden die als leerling in opleiding zijn;
 - b. personeelsleden jonger dan 21 jaar;
 - c. gehuwde vrouwelijke werknemers voor zover zij althans geen kostwinster zijn;
 - d. ongehuwde vrouwelijke werknemers die een lening voor de aankoop van een woning wensen i.v.m. hun aanstaand huwelijk.
3. Voor het verkrijgen van een lening dient door de betrokkene een fotokopie van de koopakte dan wel een verklaring van de notaris te worden overlegd.
4. Het maximum lening bedrag bedraagt f 15.000.- in gelijke termijnen af te lossen in maximaal 10 jaar na de datum van afsluiting. Versnelde aflossing is toegestaan, zonder dat een boetebepaling van toepassing is.
5. Het rentepercentage van de lening is gelijk aan het op het tijdstip van afsluiting geldende rentepercentage voor eerste hypotheek bij het pensioenfonds en blijft tijdens de duur van de lening ongewijzigd.
6. Rente en aflossing dienen per 1 mei en 1 november van elk jaar te worden betaald na ontvangst van een daartoe verstrekte opgave.
7. Door het personeelslid dat van de regeling gebruik maakt dient een overlijdensrisico verzekering te worden afgesloten, waarbij het pensioenfonds als eerste begunstigde wordt aangewezen.
8. Wanneer de verschuldigde betaling een maand na de vervaldatum nog niet heeft plaatsgevonden. worden het pro-restobedrag van de lening en de verschuldigde rente opeisbaar.
9. Het pro-restobedrag en de verschuldigde rente worden eveneens terstond opeisbaar wanneer het dienstverband om welke reden dan ook een einde neemt. In dat geval moeten in ieder geval de rente en de helft van het pro-restobedrag worden afgelost.
10. Bij verkoop van de woning dient het pro-restobedrag volledig te worden terug betaald.
11. Deze voorwaarden worden geacht te gelden vanaf 1 januari 1973 en hebben derhalve uitsluitend betrekking op woning en die na 1 januari 1973 zijn aangekocht. Het aangaan van een lening is slechts mogelijk binnen een jaar nadat de woning in eigendom is verkregen.
12. Deze regeling geldt voorlopig voor het jaar 1973. Daarna zal worden bezien of aanvullingen dan wel wijzigingen gewenst zijn. De leningen

worden verstrekt met inachtneming van de voor het pensioenfonds geldende beperkingen t.w.

- a. het maximumbedrag dat op grond van de Pensioen- en spaarfondswet beschikbaar mag worden gesteld;
 - b. de bij het fonds aanwezige beschikbare liquide middelen.
13. Er wordt een commissie van vijf leden benoemd die met betrekking tot de interpretatie van de regeling en de acceptatie van de aanvragen bindende uitspraken kan doen. Bij de acceptatie zal er met name op worden gelet dat geen onevenredige verhouding tussen het totale lening bedrag en het salaris van de aanvrager bestaat. Deze commissie is als volgt samengesteld:
- a. de algemeen secretaris/penning meester;
 - b. een ander lid van het dagelijks bestuur;
 - c. een economisch adjunct-directeur;
 - d. een hoofd personeelszaken;
 - e. een vertegenwoordiger van het pensioenfonds

Soesterberg, mei 1973

SALARISAANPASSING
per 1 augustus 1973

Zoals velen onder U reeds in de dagbladen hebben vernomen zijn de salarissen in de sector Volksgezondheid m.i.v. 1 augustus 1973 verhoogd. Hierin volgen wij de regelingen welke ook gelden voor het Overheidspersoneel.

In de nieuwe salarissen zijn opgenomen een verhoging van 1½% en een vast bedrag van f 25,- per maand (per 1 januari 1973) en een verhoging van 3 % per 1 augustus (voor inkomens boven de f 25.000,- tot f 40.000,-, met 1,75% voor het gedeelte dat boven de f 25.000,- ligt en voor inkomens boven de f 40.000,- met 0,875%).

Bovendien zal in de loop van dit jaar nog een nacalculatie plaatsvinden van 1,01%. Deze nacalculatie zal geschieden in de vorm van een uitkering ineens. Hierover zult U ter zijner tijd nog worden geïnformeerd.

INKOMENS

De laagste inkomens zijn er de laatste jaren flink op vooruit gegaan. Hoe zou het dan komen, dat het steeds de laagste inkomens blijven?

REGELING ZIEKMELDING

Aangezien in de praktijk de instructie "hoe te handelen bij afwezigheid door ziekte" niet goed opgevolgd wordt, menen wij er goed aan te doen deze in "Scheepspraet" nogmaals onder Uw aandacht te brengen.

Wordt ten gevolge van ziekte het werk voortijdig beëindigd of niet aangevangen, dan dient men dit altijd en onmiddellijk op te geven aan de telefoniste, (toestel 9), of aan het dienstdoende nachthoofd (toestel 111). De ziekmelding dient zo

spoedig mogelijk, uiterlijk één uur voor de aanvang van de dienst, gedaan te worden. Bij dagdiensten in ieder geval vóór 09.00 uur. De telefoniste of het dienstdoende nachthoofd geeft de ziekmelding door aan het betrokken afdelingshoofd.

Wordt het werk hervat, dan dient men dit eveneens altijd door te geven aan de telefoniste of het dienstdoende nachthoofd.

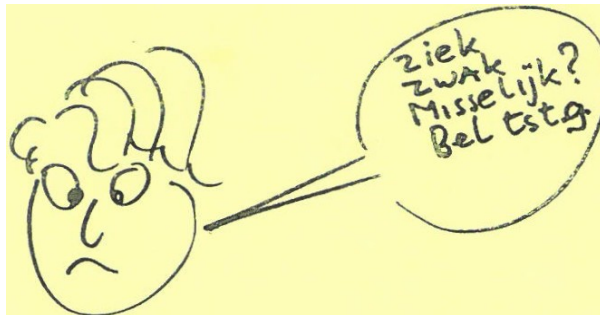
Ook de werkhervatting dient doorgegeven te worden aan het betrokken afdelingshoofd.

Met dank voor medewerking.

Personeelszaken

NIEUWE VERLOFREGELING

Onlangs is een nieuwe verlofregeling, met terugwerkende kracht tot 1 januari 1973, in werking getreden.

Dit kan voor veel personeelsleden een verandering van het aantal vakantiedagen met zich mee brengen. Het spreekt vanzelf, dat hierbij reeds verkregen rechten niet aangetast zullen worden.

Exemplaren van deze nieuwe verlofregeling zijn te verkrijgen op de administratie.

MAMA' S BONTMANTEL

Een klein jongetje kijkt naar zijn moeder, die bezig is haar nieuwe bontmantel te showen.

Het ventje merkt op:

Wat moet dat arme beest geleden hebben, opdat U die jas kan kopen.

Mama valt boos uit: "Hou je mond. Ik wil niet hebben, dat je op die manier over vader spreekt."

HET OLIGOFRENE GEDRAG

In hoofdstuk IV van het 3e deel van het Nederlands Handboek der Psychiatrie vond ik het volgende lijstje opgesteld door Prof. Dr. T.H. Hart de Ruyter, de schrijver van dit hoofdstuk.

Ik citeer nu het hele stuk, samen met de inleiding:

10. Onze Houding en het oligofrene gedrag (blz. 106)

1. Elke dreiging in onze houding; blik, stem en gebaren moet worden vermeden;
2. Men dient vriendelijk te zijn, doch mag nooit dingen voor het kind doen die het zelf kan, ook al neemt het dan meer tijd;
3. Het oligofrene kind moet altijd rustig tegemoet getreden worden; het moet nooit worden gehaast, maar wel steeds worden bemoedigd;
4. Men moet nooit het kind vandaag iets toestaan, wat morgen niet mag; het kind moet zeer precies weten wat het wel en niet mag. UW NEEN ZIJ NEEN;
5. Gewoonte vorming is uitermate belangrijk, maar kan ook zeer gevaarlijk zijn; men moet dus voorkomen dat ongewenste gedragingen worden "ingeslepen". De nadruk ligt hier op het voorkomen, want afleren gaat zeer moeilijk;
6. Straffen vermijde men zoveel mogelijk. Nooit straffe men het kind wanneer hem het verband tussen fout en straf niet duidelijk is (te maken). Hetzelfde geldt voor beloningen, waarmee men ook zuinig moet zijn;

7. Wanneer (door ziekte of iets dergelijks) een terugval is opgetreden, moet men rustig weer opnieuw beginnen;
8. Plotselinge veranderingen van situaties moeten zoveel mogelijk worden vermeden; bij veranderingen van omgeving dienen bepaalde voorwerpen waaraan het kind gehecht is meegegeven te worden;
9. Sterke prikkels, van welke aard ook, zijn altijd nadelig en moeten tot elke prijs worden vermeden;
10. Met de pogingen het kind verder te ontwikkelen moet men altijd doorgaan. Maar men dient hiervoor de tijd te nemen en stapje voor stapje verder te gaan. Door een terugval mag men zich niet laten ontmoedigen.

Einde Citaat.

Mijn vraag is nu aan iedereen binnen Hernesseroord wat jullie van bovenstaande punten dachten. Ik zelf dacht dat er op een aantal punten nog wel wat opmerkingen aanvullingen en discussie mogelijk is.

Nu zou het heel leerzaam en boeiend zijn als we doormiddel van ingezonden stukjes in het personeelsblad een openbare discussie konden beginnen over deze punten.

Vooraf interessant zou zijn als jullie er eens over nadachten in hoeverre jullie deze punten die sterk theoretisch aandoen, iedere dag in jullie werk vertegenwoordigt zien. Als ook de moeilijkheden die zich voordoen bij het naleven van dergelijke voorschriften, hoe zinnig deze dan ook theoretisch mogen zijn.

Verder zouden jullie ook uitbreiding en aan kunnen brengen die jullie in de praktijk als bijzonder nuttig en doelmatig hebben ervaren.

Denk er eens over na, en schaam je niet te schrijven. Bijdragen van staf en wetenschappelijk personeel zijn uiteraard niet alleen bijzonder welkom, maar worden zelfs verwacht.

Hans Kamp

MIJN GEBED

Mijn zoon is ziek, hij is "arm van geest"

zoals men dat in de bijbel leest.

Ik vroeg mij af: "Waarom mijn kind?"

'k Weet nu dat ik nooit een antwoord vind.

Ik stelde me het zo anders voor

Smeekte om een wonder, U gaf geen gehoor.

Toen kwam het aanvaarden, en ik wachtte

Totdat hij voor de eerste maal lachte.

Hij kon nog niet zitten, het duurde zo lang

En soms werd ik daar door zo vreselijk bang

Tot ik 't begreep, 't is Uw Heilige wil

En daarin werden al mijn vragen stil.

'k Ben nu slechts dankbaar, dat ik 't kon aanvaarden

en dat U dit kind voor ons bewaarde

Een lachje of 'n herkenning beschouwen wij

Als een glimlach van U, die tot ons zei:

"Ik houd mijn woord, wees maar niet bang

dit leven hier, dat duurt niet lang,

Je zoon is blij, hij kent geen zorgen

Nooit zal hij bang zijn voor de dag van morgen".

Zijn heden is simpel, zijn toekomst is groot

en bij dit kind past geen angst voor de dood.

Ik geef jullie een troost, het staat in mijn woord,

opdat ouders als jullie, hier allen van hoort.

Want hoe ooit de wereld zal bederven

Zij, armen van geest zullen mijn koninkrijk erven.

Vergeef mij Vader, dat ik ooit dacht

"Haalt U hem tot U Heer, vannacht"

U gaf toch een antwoord op onze vragen

En laat ons het kruis met blijdschap dragen.

Komt ooit weer de twijfel, 'k ben immers een mens,

Dan bid ik U mijn innigste wens

Vouw U dan steeds mijn handen samen
opdat mijn laatste woord zijAMEN

Van een Moeder

BRIEVEN VAN OUDERS

Bedankt "Hernesseroord"

Een half jaar hoef ik maar terug te gaan,
we wisten niets van Uw bestaan.

Wij hadden nooit van U gehoord,
wat zei ons nou "Hernesseroord?"

Na die maanden (wat gaat de tijd toch vlug!)
slaan wij eerst een blik terug.

Soms dachten we "Ja" en dan weer "Nee",
geloof me toch, als ouders tob je daar zo mee!

Ons kind uit huis, dat willen wij toch niet,
daarmee doen wij het groot verdriet.

Toch werd het "Ja", na veel gepraat,
want waar is het kind het meest mee gebaat:

met huiselijke bescherming en gezelligheid
of opgroeien tot wat meer zelfstandigheid;

een beetje redzaamheid in het latere leven,
als wij het zelf niet alles meer kunnen geven?

Maar dan op een plaats waar het ook liefde vindt,
het allerbelangrijkste voor ieder kind.

Toen kwam de 22^e mei,

ook wij als ouders waren er toen bij.

Wij hebben veel gezien en veel gehoord,
wij voelden ons verbonden met "Hernesseroord".

U nam voor ons de meeste tijd,

we konden heel wat vragen kwijt,
ook die werden geduldig aangehoord,

daarom: Bedankt "Hernesseroord"!

Ook "Bedankt" toen de dag was gekomen,
waarop ons kind werd opgenomen.

Met veel begrip en heel veel tijd

Daarom: "Bedankt, "Hernesseroord", Uw afvaart was goed,
maar U hebt kostbare lading aan boord!

Een Moeder

Geachte Redactie,

Hartelijk gefeliciteerd met de oprichting van Uw personeelsorgaan
"Scheepspraet". Wij hopen zo nog beter bij te blijven met het wel en wee van
Hernesseroord, waar onze zoon zijn nieuwe tehuis heeft gevonden.

Na een wat moeilijke start kunnen we gelukkig zeggen, dat hij het nu fijn naar zijn
zin begint te krijgen. Wij als ouders hebben ook een prettig contact met de leiding
en vinden het fijn dat wij zo vaak mogen komen.

We hopen, dat dit zo kan blijven en dat de leiding niet hoeft over te gaan op vaste
bezoektijden.

Ook vinden wij het leuk dat, als wij dat willen, zelf voor onze zoon mogen zorgen
met b.v. een schone broek aandoen. En altijd is er koffie voor ons en limonade
voor de kinderen die we meebrengen, wat erg gezellig is.

Wij wensen "Scheepspraet" een lang leven toe en zijn erg benieuwd naar de
eerste uitgave.

Familie C.J. de Hoog

OVERPEINZING VAN "OUDERS"

Hernesseroord", dit was een naam, die ons een half jaar geleden voor de eerste
maal genoemd werd en een hoop gedachten in ons los sloeg. Daar immers
moesten wij een kind brengen, dat ons om zijn handicap zo dierbaar is.

Vragen als : 'Hoe zal het worden, "kan hij wennen", en "hoe zal hij opgevangen
worden", zijn de gedachten waarmee wij ons bezig hielden.

Daarna het eerste bezoek ter kennismaking. De sfeer was hartelijk en uit de
toespraak van Dr. Roelofs merkte je begrip voor de problemen en zorgen van de
ouders en het willen streven naar een werkelijk tehuis voor de kinderen.

Nu ons kind al weer een paar maanden in Hernesseroord is opgenomen, merk je, dat men het hier niet bij woorden laat, maar deze probeert te realiseren, wat ons een gevoel van rust en vertrouwen geeft. Als je op bezoek komt is de ontvangst hartelijk en men praat open en eerlijk over alle problemen. Je blijft de ouders van het kind, wat helaas niet van alle internaten gezegd kan worden. Als bestuurslid van de oudervereniging, hoor je nog wel eens andere geluiden.

We zijn blij, dat ons kind in dit huis een plaats heeft gevonden en we willen op de plaats onze oprechte dank betuigen aan allen die voor hem en alle kinderen iedere dag weer, dit zware en moeilijke werk willen doen. Dat het moeilijk is weten ongetwijfeld alle ouders uit eigen ondervindingen.

Dr. Roelofs heeft in één van de blaadjes geschreven dat men van de ouders veel kan leren, wat de ervaring met deze kinderen betreft.

Wij zijn er van onze kant van overtuigd, dat onze kinderen bij het personeel van "Hernesseroord" in goede handen zijn wat kennis en kunde betreft.

Aan de andere ouders zouden we willen zeggen: "Laten we allen dit werk zo veel mogelijk steunen door onze belangstelling te blijven tonen en in prettige sfeer, de problemen die er zijn, of mochten komen, open en eerlijk te bespreken.

Wij zijn er van overtuigd, dat op deze wijze, datgene wordt bereikt, wat zowel het verplegend personeel als de ouders als ideaal zien, nl.: "De kinderen een prettig en liefdevol tehuis te geven"

Om in scheepvaart termen te blijven; Wij wensen "Hernesseroord" een behouden vaart en goede wacht".

Met vriendelijk groeten,

Familie Jager

Geachte Redactie,

Naar aanleiding van Uw schrijven wil ik het volgende naar voren brengen, hoe wij het gevonden en beleefd hebben, toen wij ons dochtertje Pia als één, die bij de allereerste groep was, naar Hernesseroord brachten.

Onze eerste indruk was goed en we werden goed ontvangen, maar het viel ons toen meteen op, dat het personeel dat toch de meeste tijd met de patiëntjes omgaat, zo erg jong is en dan vergt het heel wat van de ouders om je kind, dat toch al je zorgenkind is en blijft, daaraan over te laten.

Wij weten natuurlijk wel, dat er goed geschoolde en geleerde personen zijn die daar de leiding hebben, maar als daar nu veel kinderen en misschien ook oudere patiënten verpleegd worden, is dat dan voldoende, of is dit slechts het begin en komt er dan later meer personeel met meer ervaring.

Nu is Pia zo ongeveer zes à zeven weken in Hernesseroord en ik wil eerlijk zijn. In het begin viel het ons tegen, maar nu zijn we zeer tevreden over de behandeling en hoe ze met de kinderen omgaan.

Ik weet niet wat Uw bedoeling was, maar ik hoop dat het U duidelijk mag zijn, dat wij dank baar zijn dat alles nu zo goed verloopt.

Hoogachtend,

De Heer en Mevrouw Hotting

PRIJSVRAAG

Gelijktijdig met de tewaterlating van "SCHEEPSRAET" koos de personeelsvereniging het ruime sop.

Helaas kon niemand een passende naam, die ook ontleend zou moeten zijn aan de scheepvaart, verzinnen.

Door de personeelsvereniging werd hiervoor een prijsvraag uitgeschreven.

Al onze lezers en hun familieleden kunnen aan deze prijsvraag meedoen. Voor de beste inzending wordt een boeken- en of platenbon uitgelooft.

In de feestcommissie hebben zitting:

D.G. Storm

L. Vogelaar

In de Film- en Omroepcommissie hebben zitting:

C.M. A. Dansen

J.G.M. Briels

In de Toneelclub heeft zitting:

J.C.M. Sweere

Ds. Lely is bereid gevonden de discussie te (lijden) en te leiden.

Onze jongste aanwinst is de "SOOS". De eerste woonkamer is omgetoverd tot een gezellig praathuis, waar 's avonds frisdrank genuttigd kan worden. Alsmede bier op maandag- en donderdagavond.

Tien vrijwilligers zijn bij toerbeurt verantwoordelijk voor de goede gang van zaken, en Mej. Houkamp beheert met vaste hand en helder hoofd de financiën.

P. van Prooyen
Voorzitter P.V.

SCHEEPSPRAET

SCHEEPS – PRAET TEN OVERLIJDEN VAN PRINS MAURITS VAN ORANJE
(Constantijn Huygens, 1596-1687)

Mouringh, die de vrye Schepen
Van de seven-landtsche buert 1)
Veertigh jaren, onbegrepen 2)
Onbekropen 3), heeft gestuert;
Mouringh, die se door de baren
Van soo Menigh tegen-ty
Voor de wint heeft leeren varen,
Al was 't maar wint op zij;

Mouringh, Schipper sonder weergaê,
Die syn` onverwinlickheit,

Waer de Son op, weer sy neer gae,
T'aller ooren heeft gespreit 4);
Mouringh, die de Zee te nauw hiel 5)
Voor syn seilen en syn wand,
Die de vogelen te gauw viel,
Al beseilden hy maer 't sand 6);

Mouringh was te koy ekropen,
En de endeloose slaep
Had syn wacker oogh beslopen
En hem Leeuw gemaect tot Schaep;
Reeërs en Matroosen 7) riepen:
"Och, de groote Schipper, och!
Wat zou 't schaên, of wy al sliepen,
Waeckte Schipper Mouringh noch!"

"Schipper Mouringh! Maer je leghter,
Maer je leghter plat 'evelt 8),
Stout verweerer, trots bevechter,
Bey te Zeewort 9) en te Veld.
Kyck, de takels en de touwen
En de vlaggen en het schutt 10)
Staen en pruylen 11) in de rouw en
Altemaelen in den dut!"

Ditten? Sprack moy Heintgje 12), dutten?
Stille Maets, een toontje min;
Dutten? Wacht, dat most ick schutten 13)
'k Hebb te langh om Noord en Zuyen
By den Baes te Roer estaen,
'k Hebb te veul gesnorr van buyen
Over deuse muts sien gaen.

'k Selt hun lichtelick soo klaeren
Dat ick vlaggen, schut en touw,
En de Maets die met me vaeren
Vryen sel van dutt en rouw.

Reeërs, (jouwerleifde 15) mien ick
Die van vers 16) op 't kusse vicht)
Wiljer an? Kedaer 17), jou dien ick,
Jou alliench, by dit licht.

Weeren 18), riepen de Matroosen,
't Is een man oft Mouringh waer,
En de Reeërs die hem koosen:
Weeran, 't is de jonge vaer.
Heintgje peurde strack an 't stuer, en
Haeld 't ancker uyt de grond,
't Scheepje ginck door 't Zee-sopp schueren,
Offer Mouringh noch an stond.

1= De zeven Verenigde Nederlanden; 2= Onaangetast; 3= Zonder dat de wind er
in slaagde ze te overrompelen; 4= Gepraaid; 5= Vond; 6= Met de zeilwagen van
Simon Stevin; 7= De Staten en het volk; 8= Geveld, gestorven; 9= Ter zee; 10=
Geschut; 11= Staan te treuren; 12= Frederik Hendrik; 13= Beletten; 14= Ten
minste; 15= U edelmogende; 16= Ver; 17= Zie daar; 18= Goed zo.

KENAVOND

Op 1 augustus was het dan zover, de door velen met argusogen bekeken nieuwe
lichting was op het terrein, maar nog niet in ons aller midden. Om dit te
bespoedigen was er met veel energie een avond in elkaar gezet, waarin alles zou
moeten draaien om "het leggen van collegiaal contact". Er is wat gelegd en
gedraaid!

Nadat Rob de spits had afgebeten door de nodige dingen te vertellen, of hoe jullie
dat noemen willen, kon de avond echt beginnen.

Hans legde met veel inzicht en vakmanschap de "karrenrace" uit. Het gevolg was
een chaos van trekkende en trappende mensen. Onder luide aanmoedigingen
was er natuurlijk één groep verreweg de snelste, welke toepasselijk werd
beloond. De verliezers werden dankzij hun inspanningen bij het volgende
programmaonderdeel ingezet.

Zij hadden de moeilijke taak om zonder wraakgevoelens omtrent de karrenrace
een oordeel te vellen over de creaties, geschapen door de modeautoriteiten
onder ons.

Deze show zonder weerga stond onder leiding van opperstalmeesteres en
modekoningin "Agnes". Hierna was er gelegenheid om de kaken te laten klappen
i.p.v. de handen. We zongen namelijk het
door Hans, Pim en Wim geschreven
"Hernesseroordlied".

Na de pauze liet Hans iedereen met volle
teugen van zijn retorische talenten
genieten, hierbij terzijde gestaan door
ondefinieerbaar handgewoel afkomstig
van Willem. Het gevolg van dit alles was
dat onze "Chef de magazijn" zo in vuur
en vlam geraakte, dat hij zijn levensloop
aan het oor van iedere vrijwilliger
prijs gaf. De klok liet op dat moment geen

tijd voor andere programmapunten over, zodat werd besloten het initiatief aan
de mensen zelf te laten.

Op de herrie die hierna volgde afgaand, zou ik willen besluiten deze avond voor
geslaagd te verklaren.

Rob

LOEREN NAAR CELLEN

Iedereen die eens door een microscoop naar vele soorten cellen en weefsels wil kijken, die nu eens in werkelijkheid de celdeling voor hem of haar uitgestald wil zien, die de wond're grilligheid van onze natuur voor zijn of haar ogen wil halen, die de zo beruchte "chromosomen" nu eens wil zien, of de bekoring van de veelvormigheid van de natuur wil leren aanvoelen, die vatte even de hoorn van het telefoontoestel en belle 276 of trek mij even aan mijn jasje om even af te spreken voor een voorstelling die natuurlijk verluchtigd zal worden met koffie

DIT ALLES IS GRATIS. KOMT ALLEN EN EEN NIEUWE WERELD GAAT VOOR U OPEN!

Hartelijke groeten

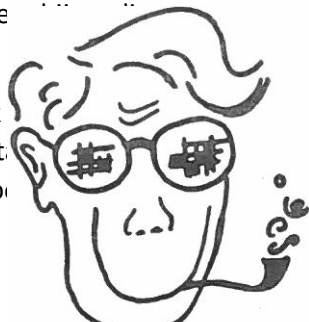
Hans

STRANDWANDELING

We zouden op maandagavond om 21.30 uur vertrekken van Hernesseroord; het werd 21.50 uur. Er waren ong. 5 à 6 chauffeurs en ong. 40 wandelaars. Het viel voor sommige mensen tegen dat het nog zo'n eind rijden was. Toen we op het parkeerterrein waren aangeland, waren we blij dat we onze benen die in de kreukel zaten in de auto, konden strekken.

We liepen naar het strand toe, over smalle weggetjes en kleine trapjes. Een man ging niet mee wandelen, maar wilde wel chauffeur spelen.

Het was die avond pik donker, er waren twee zaklantaarnen en schoenen uit en po...

of niet zien waar je moest lopen, toen gelijk op het water af, sokken

Onder het lopen hoorden we af en toe een grote gil, want dan liep er weer een onverwachts in een plas. De een holde hard over het strand, om zich lekker uit te leven met een paar honden.

En de ander liep heerlijk rustig en romantisch.

Nadat we een kilometer of 4,5 gelopen hadden hielden we een rustpauze. We gingen lekker op ons gemak in het zand zitten. Er waren nogal wat verschillende ideeën omtrent het weer, want de een had een dikke trui aan en de ander liep met opgestroopte mouwen; weer een ander met een paraplu.

Na de pauze gingen we de weg terug; de een zingend, en de ander fluitend.

Toen we 23.30 uur weer op het parkeerterrein kwamen, stapte onze niet meelopende chauffeur uit zijn auto; we kwamen dus gelijk aan. Toen we "Strand Noord" verlieten en terug kwamen op Hernesseroord ging ieder zijn eigen weg.

PIMMETJE PUZZELMANS

Pimmetje Puzzelman's

Geachte Puzzelaar(ster)s,

Opdat deze puzzel in de ether zou blijven hebben we, naar het voorbeeld van de personeelskrant van onze zusterinrichting Licht en Kracht (Assen), gekozen voor een puntenwaardering in plaats van een onmiddellijke beloning.

Dit houdt in, dat men bij een goede oplossing **5** punten scoort; één fout is **4** punten;
Twee fouten is **3** punten; et cetera.

Nu moet U in totaal 25 punten zien te scoren; en daarmee verdient U dan een boeken- platenbon van fl. 7,50.

Dus, wanneer U maar blijft inzenden en de oplossing goed heeft, dan behaalt U na **5** oplossingen, **25** punten en tevens een boeken – platenbon van fl. 7,50.

Daarna kunt U uiteraard weer opnieuw beginnen. Dit geeft namelijk een ieder de kans of de zekerheid wat te winnen. Geen kwestie van loten!

Degene, die eens een oplossing ingezonden heeft, maar daarna driemaal niet meer heeft ingezonden, vervalt dan, en moet dan, wil hij/zij later weer meedoen, opnieuw beginnen. Dit voorkomt een te lange lijst en een overlast aan werk.

Alle personeelsleden en hun familieleden (uitgezonderd de redactieleden en hun familie) kunnen aan deze puzzel meedoen.

Inzendingen worden uiterlijk 14 dagen na het verschijnen van dit blad ingewacht.

DOORLOPENDE PUZZEL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

2									
3									
4									
5									
6									
7									

HORIZONTAAL

1. In de heerlijkheid gelegen schor of verhoogde plaats; koppelteken.
2. Onbepaald voornaamwoord, oude vorm; steeds; Evangelische Omroep (afk.)
3. Onbepaald voornaamwoord; uitroep; voetzaam merg van sommige palmsoorten.
4. Eén keer; meisjes naam; ingenieur (afk.).
5. Muzieknoot; Latijns voegwoord; op die plaats; en dergelijke (afk.).
6. Bloedgevers; klinker; schoonmaakmiddel.
7. Klappend geluid met de lippen; jongensnaam; werkwoordsvorm van pochen.

VERTIKAAL

1. Verblijf van God; dominee.
2. Een zekere; en anders (afk.); voorzetsel.
3. Zeer vlug lopen; klinker.
4. Dichtbij zijnde; in orde.
5. Oude lengtemaat; water.
6. Flink, ferm.
7. Vogel; onder andere (afk.); bijwoord.
8. Jongensnaam; Alg. Ned. Reis Vereniging (afk.); klinker.
9. Taak van regisseur; oud Nederlands persoonlijk voornaamwoord.
10. Koppelteken; plaats; afkorting van Middelharnis.

MONSTERROL

IN DIENST

Directie

Roelofs Dr. G .A.

Sluijs A. van

Polderman J.H.A.

Administratie

Wildemans J.

Hogchem C .H .

Waal M.H.J. van der

Bogaerd- v. Koppen T.G.E.M.V. d.

Bakelaar B.

Doornheim P.

Berg A.G. de

Jongejan M.

Kerpel-Hanegraaf W.

Civiele Dienst

Storm D.G.

Vogelaar J.L.

Groenendijk J.

Snoek C.

Valk J. van der

Velde-v. Utrecht M. van der

Schouten W.H.J.A.

Krijgsman P.S.

Baart P.

Both A.S.

Goudzwaard P.

Sijrier M.

Bechtum P.

Damme C. van

Vroegindewey P.

Westplate J.G.

Arensman D.

Sala J.M.

Vis J.

Vliet K.A. van der

Gulik A. van

Jelier K.

Technische- Agrarische Dienst

Prooyen P. van

Kerpel P.C.

Groenendiik J.

Snoek C.

Valk J. van der

Wetenschappelijke Staf

Dansen Drs. C.M.A.

Rabijns Drs. B.J.G.

Paramedische- Medisch Hulppersoneel

Does B.G. van der

Kruyf E. de

Brinkman-Jacobi M.J.

Docenten

Raben A.A.M.

Bak-Werner A.G.W.

Geestelijke Verzorging

Lely J.W. Ds.

Paviljoenshoofden/c.q. wnd

Visser M.A.

Los C.J.

Dekker A.M.F.M.

Bak K.
Bruyn P. de
Jonker W.
Schrijver W.A.M.
Houkamp N.

Gediplomeerd Z
Kok J.
Kok-Wijma M.J.
Herwijnen P.W.M. van
Kuypers H.A.J.M.
Rijvers W.J.C.

1^e Jaars Z
Buyse W.J.
Funcke I.
Koppelman J.
Ours F.G. van
Velzen J.C. van
Deugd J.C. de
Lavooy P.M.
Saman C. L.
Bom E.
Padmos M.H.M.
Kieviet L.
Vogelaar H.
Antwerpen N. van
Blok E.M.
Bruggeman C.
Buth N.
Berg J.A.M. van den
Bestman M.C.
Hiel P.J.H.M.
Beljaars J.A.
Jansen M.
Oosterveen M.J.E.
Hartensveld P.M.

Pol W.
Dongen M.A. van
Verhees A.M.
Hooff A.A. van
Have L.J. van der
Have N.H. van der
Hinten E.M.L.
Aard M.J.E. van
Tolenaars J.
Bosschaart M.J.C.
Aarts A.M.
Kemp A.P
Sluys M.J. van der
Verrijp M.J.
Brouwer J.C.B.
Mastenbroek H.
Witkowski H.T.
Maliepaard W.
Harpe H.
Janse A.M.E.
Holt H.
Breur I.
Westen L.J.

2^e Jaars Z
Zuidam J.J. van
Loenen K.M.J. van
Borstlap R.
Breedijk P.J.
Heijman A.J.R.

Gediplomeerd ZA
Uyl N.E. den
Sweere J.C.M.
Brocatius A.W.
Mol G.C.M.
Heynen J.A.

Hoegge A.M.
Waas E.M.M.
Verdonck G.J.M.
Houdt E.G.Th.M.

1^e Jaars ZA

Verhage M.E.C.
Keken A.M. van
Groeneveld A.A.
Os M.A.A. den
Pekel E.A.
Kattestaart A.
Oosterom A.H.
Dupain J.
Hout W.G.
Krijtenberg J.
Mol W.K.
Valk M.L. van der
Brouwer A.P.M.
Witte N. de
Kievit T.D.J.
Doornhein P.J.
Boeter J.A.
Linde W. van der
Boed H. de

2^e Jaars ZA

Sevregte N.J.C.M.
Briels J.G.M.
Tilborg R.P. van
Mierlo M.W.M. van
Holleman J.

Gehuwd

27-7-1973 Kok J. en Wijma M.J.

Examens

Juni 1973 Mej. B.J.C. Rabijns behaalde licentiaat pedagogische wetenschappen

Middelharnis, november 1973

